

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.132 van 3 december 2015
in de zaak A. 217.468/XII-7957**

In zake: de BVBA BELGIAN ROAD SIGNS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Dewaele
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Groeningestraat 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 november 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen van 05.10.2015 houdende de niet-selectie van [de bvba Belgian Road Signs] en de gunning van de opdracht tot het leveren van signalisatieborden in de provincie West-Vlaanderen met besteknummer 1M3D8J/15/53 aan de NV Trafiroad.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2015, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Barbara Buydens, die *loco* advocaat Pieter Dewaele verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Bleux, die *loco* advocaat Kris Wauters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het Agentschap Wegen en Verkeer West-Vlaanderen schrijft een overheidsopdracht uit met als voorwerp het “leveren van signalisatiematerialen in de provincie West-Vlaanderen”.

De opdracht wordt gegund volgens de procedure van de open aanbesteding.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 18 augustus 2015.

3.2. Het op de opdracht van toepassing zijnde bijzonder bestek nr. 1M3D8J/15/53 omschrijft het doel van de opdracht als volgt:

“Leveren van niet inwendig verlichte verkeerstekens en bijhorigheden en andere wegbebakeningsinrichtingen in de provincie West-Vlaanderen gedurende 1 kalenderjaar (te rekenen vanaf de datum van de eerste bestelorder”.

De opdracht betreft een raamovereenkomst.

In het administratief gedeelte van het bestek bepalen de artikelen 69 en 81 het volgende:

“Art. 69 Technische bekwaamheid

De inschrijvers tonen hun technische bekwaamheid aan door de volgende referenties:

1) Een lijst van de belangrijkste leveringen i.v.m. het leveren van signalisatie, (minstens 3) uitgevoerd vijf jaar voorafgaand aan de aankondiging van deze opdracht (2010-2015), waaruit zijn ervaring in de bedoelde materie moet blijken en die worden gestaafd met getuigschriften van goede uitvoering. Elke referentie heeft een financiële omvang van minstens € 150.000.

De getuigschriften vermelden:

- de inhoud van de opdracht;
- het bedrag van de opdracht;
- de uitvoeringsperiode van de opdracht;
- de naam en contactgegevens van een contactpersoon bij het bedrijf, de instelling of de organisatie waarvoor de opdracht werd verricht;
- of de werken werden uitgevoerd volgens de regels van de kunst en of ze op regelmatige wijze tot een goed einde werden gebracht.

In geval van werken voor particulieren, kunnen de referenties worden gestaafd door een verklaring op erewoord van de inschrijver zelf.

[...]

Art.81 Inhoud van de offerte

Naast de bescheiden en nota's, vereist door de wettelijke en reglementaire bepalingen waarnaar dit bijzonder bestek verwijst, dient de inschrijver nog de volgende documenten bij zijn offerte te voegen:

- [...]

- Gegevens inzake de technische bekwaamheid van de aannemer: De bijlage omvat de bewijsstukken die gevraagd worden in artikel 71 van het KB 15.07.2011 of zoals nader bepaald in dit bestek, die de technische bekwaamheid van de aannemer aantonen.

- [...]”.

3.3. De offertes worden geopend op 24 september 2015. Vier inschrijvers hebben een elektronische offerte ingediend:

- de verzoekende partij: 416.518,11 euro
- de nv Trafiroad: 473.054,30 euro
- de nv Verfaille-Leroy: 485.414,67 euro
- de nv Baert en Zonen: 540.298,77 euro.

3.4. Op 5 oktober 2015 wordt een gunningsverslag opgesteld.

De verzoekende partij wordt niet geselecteerd. Het verslag vermeldt bij punt “3.2. Selectie” in de overzichtstabel “voorwaarden technische bekwaamheid” bij de verzoekende partij “niet ok”:

Overzichtstabel

Voorwaarden Technische bekwaamheid	1
Belgian Road Signs	NIET OK
Trafiroad NV	OK
NV Verfaillie-Leroy NV	OK
NV Baert en Zonen	OK

Na rekenkundig nazicht van de prijs en na het regelmatigheids-onderzoek van de offertes van de geselecteerde inschrijvers wordt in het gunningsverslag de nv Trafiroad als eerste gerangschikt. Op dat verslag is *in fine* de gunningsbeslissing geplaatst waarin “gelet op de motieven uit het onderzoek en de beoordeling zoals hierboven omstandig beschreven” de opdracht wordt gegund aan de nv Trafiroad.

Dit is de bestreden beslissing; zowel de daarin vervatte niet-selectie van de verzoekende partij als de gunning aan de nv Trafiroad worden aangevochten.

3.5. Bij brief van 20 oktober 2015, verzonden op 21 oktober 2015, wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van het feit dat zij niet is geselecteerd. Het gunningsverslag waarvan de gunningsbeslissing deel uitmaakt wordt gevoegd als bijlage.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VI. Onderzoek van de middelen

De niet-selectie

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 58, 69 en 71 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit Plaatsing).

Samengevat klaagt de verzoekende partij aan dat het bestek wat de technische bekwaamheidsvereisten betreft uitdrukkelijk verwijst naar artikel 69 van het koninklijk besluit Plaatsing, terwijl dit artikel uitsluitend van toepassing is op aannemingen van werken en niet op aannemingen van leveringen zoals te dezen het geval is.

De verzoekende partij voegt toe dat ondanks een latere correcte verwijzing, wat de te verstrekken documenten betreft, in het bestek en in het gunningsverslag, naar het toepasselijke artikel 71 van het koninklijk besluit Plaatsing, de technische bekwaamheid van de inschrijvers uitsluitend is beoordeeld aan de hand van criteria terug te vinden in artikel 69 van het koninklijk besluit Plaatsing die “als zodanig ook waren overgenomen in het bestek en dit ondanks de misleidende verwijzing naar de artikelen 68 en 71”.

De verzoekende partij meent belang bij dit middel te hebben “aangezien haar offerte geweerd werd op grond van een beoordeling van haar technische bekwaamheid overeenkomstig artikel 69 van het koninklijk besluit Plaatsing en niet overeenkomstig artikel 71”.

Beoordeling

7. Artikel 58, § 1, van het koninklijk besluit Plaatsing bepaalt:

“De aanbestedende overheid gaat over tot de selectie van de kandidaten of inschrijvers in de mate dat de noodzakelijke inlichtingen en documenten aantonen dat ze cumulatief voldoen aan :

1° [...]

2° de kwalitatieve selectiecriteria van financiële, economische of technische aard of inzake beroepsbekwaamheid die de aanbestedende overheid heeft vastgesteld op grond van de artikelen 67 tot 79. Zij preciseert deze criteria en het vereiste niveau ervan op zodanige wijze dat ze verband houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht. Bij open procedure en vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking is het opleggen van een minimaal niveau verplicht. [...]”.

Artikel 69 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt op welke manieren de technische bekwaamheid van de inschrijver kan worden bewezen in geval van een opdracht voor werken:

“In geval van een opdracht voor werken kan de technische bekwaamheid of de beroepsbekwaamheid van de kandidaat of de inschrijver op één of meer van de volgende manieren worden bewezen, afhankelijk van de aard, de hoeveelheid of belangrijkheid en het doel van de werken :

1° [...]

7° aan de hand van een lijst van de werken die de afgelopen vijf jaar werden verricht, welke lijst vergezeld gaat van attesten die bewijzen dat de belangrijkste werken naar behoren zijn uitgevoerd. Deze attesten worden afgeleverd en ondertekend door de bevoegde overheid. Wanneer de opdrachtgever een privépersoon is, worden ze door hem afgeleverd en ondertekend, zo niet wordt een eenvoudige verklaring van de aannemer aanvaard. Deze attesten vermelden het bedrag van de werken, de plaats en het tijdstip waarop ze werden uitgevoerd. Voorts wordt aangegeven of de werken volgens de regels van de kunst zijn uitgevoerd en regelmatig tot een goed einde zijn gebracht. In voorkomend geval worden de attesten door de bevoegde instantie rechtstreeks aan de aanbestedende overheid toegezonden.”

Artikel 71 van hetzelfde koninklijk besluit doet hetzelfde betreffende een opdracht voor leveringen:

“In geval van een opdracht voor leveringen kan de technische bekwaamheid of de beroepsbekwaamheid van de kandidaat of de inschrijver op één of meer van de volgende manieren worden bewezen, afhankelijk van de aard, de hoeveelheid of belangrijkheid en het doel van de leveringen :

1° [...]

3° aan de hand van een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag en de datum en van de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren. De leveringen worden aangetoond door attesten die de bevoegde autoriteit heeft afgegeven of medeondertekend of in geval van leveringen voor een particuliere afnemer door attesten van de afnemer of bij ontstentenis eenvoudigweg door een verklaring van de leverancier; [...].”

8. De voorliggende overheidsopdracht betreft een opdracht voor leveringen. Het hiervoor aangehaalde artikel 71 van het koninklijk besluit Plaatsing is dus van toepassing.

Het bestek vermeldt echter, zoals hiervoor aangehaald, artikel 69 van hetzelfde besluit, dat betrekking heeft op opdrachten voor werken en preciseert de referenties aan de hand waarvan de inschrijvers hun technische bekwaamheid moeten aantonen.

Het lijkt niet uit te sluiten dat de vermelding van artikel 69 een loutere verschrijving betreft. De identificatie van de correcte toepasselijke bepaling lijkt voorts te kunnen worden afgeleid uit de verdere inhoud van het bestek en het gunningsverslag, waarin telkens juist niet naar dit artikel wordt verwezen. In elk geval toont de verzoekende partij niet aan en *prima facie* valt ook niet onmiddellijk in te zien op welke wijze deze niet correcte vermelding invloed heeft kunnen uitoefenen op de draagwijdte van de bestreden beslissing of hoe de verzoekende partij zou zijn benadeeld door de beweerde onregelmatigheid.

De verzoekende partij wijst er wel op, en zulks in algemene zin, dat artikel 71 van het koninklijk besluit Plaatsing een inhoudelijk andere invulling geeft aan de wijze waarop inschrijvers hun technische bekwaamheid kunnen

bewijzen maar *in concreto* doet zij in haar inleidend verzoekschrift daaromtrent enkel gelden dat dit artikel “onder meer [toelaat] dat, de voornaamste leveringen die gedurende laatste drie jaar werden verricht worden aangetoond door een verklaring van de leverancier”.

Er moet echter worden vastgesteld dat ook de in het geding zijnde besteksbe­paling van artikel 69 in het geval van particuliere afnemers “een verklaring op ere­woord van de inschrijver zelf” toestaat en dat artikel 71, 3°, van het koninklijk besluit Plaatsing, op zijn beurt de mogelijkheid van een eenvoudige verklaring van de leverancier lijkt te koppelen aan leveringen aan particuliere afnemers. In het licht van deze inhoudelijke overeenkomst tussen de beide artikelen ontbreken in het betoog van de verzoekende partij concrete gegevens op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat de verzoekende partij enig voordeel zou verwerven met een nietigverklaring op grond van het hier besproken middel. Overigens verwijst de verzoekende partij zelf in haar verklaring op eer, bijgevoegd bij haar offerte, naar “technische bekwaamheid artikel 69” waarbij zijzelf daar dan geen onderscheid tussen de bepalingen lijkt te zien, hetgeen haar grief op zijn minst mede relativeert.

Het middel kan aldus geen grondslag vormen voor de gevraagde schorsing.

9. Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 71 van het koninklijk besluit Plaatsing, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs­handelingen’ en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij blijkens het gunningsverslag bij de kwalitatieve selectie enkel rekening heeft gehouden met offertes waarbij de technische bekwaamheid van de inschrijver werd gestaafd met getuigschriften van goede uitvoering en niet met de verklaring op eer van de verzoekende partij. Het bestek bevat nochtans geen beperkingen nopens de wijze waarop het bewijs van technische bekwaamheid overeenkomstig artikel 71 van het koninklijk besluit Plaatsing kan worden gegeven. De gunningsbeslissing is aldus “niet gesteund op een volledige en correcte feitengaring en niet afdoende gemotiveerd”.

Beoordeling

11. De verzoekende partij klaagt in het tweede middel in wezen aan dat de beslissing om haar niet te selecteren, niet deugdelijk is gemotiveerd.

12. Zij lijkt in het inleidend verzoekschrift immers niet concreet te betogen dat de bestreden beslissing zou zijn behept met een formeel motiveringsgebrek. Zulks wordt overigens ook door de verwerende partij in de nota opgemerkt.

De verzoekende partij kan zulks niet meer goedmaken door dit alsnog aan te voeren in de door haar neergelegde pleitnota, en dit na te zijn geconfronteerd met voormelde tegenwerping van de verwerende partij. Het standpunt van de verwerende partij zoals verdedigd ter terechtzitting, wordt dan ook bijgevalen. Het middel wordt begrepen zoals het oorspronkelijk is geformuleerd, zonder bespreking van de nieuwe wending die de verzoekende partij er in haar pleitnota aan geeft. Aan de orde is dus de vraag of de materiële motiveringsplicht is geschonden.

13. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij enkel rekening heeft gehouden met offertes waarbij de technische bekwaamheid van de inschrijver werd gestaafd met getuigschriften van goede uitvoering en niet met de verklaring op eer van de verzoekende partij.

De verwerende partij weerlegt de kritiek van de verzoekende partij en overloopt alle door de verzoekende partij voorgelegde “referenties”, hetzij via getuigschrift, hetzij door een verklaring op eer vanwege de inschrijver, om te besluiten dat voor geen van deze referenties het bewijs is gegeven dat het niveau is behaald zoals vereist door het bestek. Bijgevolg meent de verwerende partij dat de verzoekende partij niet aan de minimumeisen inzake technische bekwaamheid voldoet en dat zij haar terecht niet heeft geselecteerd.

14. Uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar offerte de volgende documenten heeft gevoegd:

- Een “lijst uitgevoerde leveringen Belgian Road Signs (opgestart op 1/6/2014)”
- Vijf getuigschriften, waarvan 4 van overheden (stad Aalst, stad Doornik, gemeente Hamois en stad Menen) en één van Brady
- Een verklaring op eer.

Die verklaring luidt:

“Technische bekwaamheid artikel 69
Verklaring op eer

Brady – Industriepark Lindestraat 20 – Zele:

- Omzet 2015 (tem 30/8): 262.291,04
- Omzet 2014 (sedert opstart juli 2014): 151.896,66 euro

Aswebo – Booiebos 4 – Drongen

TRBA – Rue de l’Europe 6 – Peruwelz

- Omzet : 153.489,93 euro

Stad Aalst, Ville de Tournai, Commune de Hamois, Stad Menen, ...
(lopende leveringsdossiers, cfr attest in bijlage)”.

Wat de uitgevoerde leveringen aan overheden betreft, nog daargelaten de vraag of de getuigschriften besteksconform zijn, lijkt de beoordeling van de verwerende partij dat deze referenties betrekking hebben op een merkelijk lager bedrag dan gevraagd, niet onterecht.

Wat de nv Aswebo betreft kunnen, in tegenstelling tot wat de verwerende partij doet gelden, bedragen worden teruggevonden, zij het dan niet in de verklaring op eer maar wel in de “lijst uitgevoerde leveringen Belgian Road Signs (opgestart op 1/6/2014)”. Daar staat dan wel tegenover dat het in laatstbedoelde lijst vermelde totaalbedrag dat op zich de gevraagde 150.000 euro overschrijdt, een cumulatief bedrag blijkt te zijn, voortkomend uit vier werven, die elk op zich het vereiste minimum dan weer niet lijken te behalen. De stelling van de verzoekende partij in haar pleitnota dat de optelsom onder bepaalde voorwaarden kan voldoen, kan niet worden bijgevalen, aangezien die lijkt voorbij te gaan aan de klaarblijkelijke doelstelling van de besteksbepaling, een bepaald minimumniveau te bereiken.

Wat TRBA betreft, kan met de verwerende partij worden vastgesteld dat op het bedrag na, de verklaring op eer – en in dit geval ook de “lijst uitgevoerde leveringen Belgian Road Signs (opgestart op 1/6/2014)” – geen gegevens bevatten omtrent de inhoud van de opdracht en de datum van uitvoering. Het bezwaar van de verwerende partij dat “deze verklaring [...] op geen enkele wijze duidelijk [maakt] dat er voor deze firma een werf was die het minimum bedrag van 150.000 euro haalt”, zodat “men [...] dus zelfs niet [kan] nagaan of het handelt om een opdracht, die vergelijkbaar is met deze omschreven in het bestek”, lijkt dus niet te worden tegengesproken door de door de verzoekende partij bijgebrachte gegevens.

Rest de referentie betreffende Brady. De bedragen waarvan het getuigschrift enerzijds en de verklaring op eer anderzijds melding maken, lopen uiteen. Bovendien lijkt ook hier hetzelfde bezwaar van de verwerende partij te kunnen worden bijgevalen, dat bij gebrek aan gegevens omtrent de inhoud van de opdracht “deze verklaring [...] op geen enkele wijze duidelijk [maakt] dat er voor deze firma een werf was die het minimum bedrag van 150.000 euro haalt”, zodat “men [...] dus zelfs niet [kan] nagaan of het handelt om een opdracht, die vergelijkbaar is met deze omschreven in het bestek”.

15. De verzoekende partij lijkt aldus niet te hebben aangetoond dat de verwerende partij zich heeft bezondigd aan een “niet volledige en correcte feitengaring”. Het uitgangspunt van het middel lijkt bijgevolg niet correct.

16. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

17. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij herhaalt dat zij ten onrechte niet is geselecteerd. Aangezien uit het gunningsverslag voorts blijkt dat zij zich niet in een toestand van uitsluiting bevindt en zij meent dat haar offerte regelmatig is naar vorm en inhoud, besluit de verzoekende partij dat met schending van artikel 24 van de voormelde wet van 15 juni 2006 de opdracht niet is gegund aan de inschrijver met de laagste regelmatige offerte.

Beoordeling

18. Uit de beoordeling van het eerste en tweede middel is gebleken dat de verzoekende partij er niet is in geslaagd aan te tonen dat zij ten onrechte niet werd geselecteerd. Daaruit moet worden afgeleid dat verzoekende partij, als niet-geselecteerde inschrijver, geen belang heeft bij dit derde middel. De opdracht mag immers niet aan de verzoekende partij worden gegund wegens haar niet-selectie.

Het derde middel wordt niet aanvaard.

De gunning

19. Uit hetgeen voorafgaat, lijkt ten slotte te moeten worden besloten dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar vordering, in zoverre deze de gunning aan een andere inschrijver als voorwerp heeft. Aan de verzoekende partij mag de opdracht immers niet worden gegund, wegens haar niet-selectie, ook al zou de betrokken gunningsbeslissing in haar tenuitvoerlegging worden geschorst. De verzoekende partij zou enkel nog belang kunnen hebben bij haar vordering, indien zij kan aantonen dat de opdracht aan geen enkele inschrijver had mogen worden gegund. Geen van de aangevoerde middelen strekt daar evenwel toe, aangezien daarin in wezen louter de beslissing betreffende haarzelf en haar eigen inschrijving wordt betwist.

VII. Besluit

20. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

VIII. Kosten

21. Het is passend, gelet op het feit dat de verzoekende partij eveneens een verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend, de kosten, rechtsplegingsvergoedingen inbegrepen, in beraad te houden.

BESLISSING

De Raad van State verworpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 december 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest